ЗА КРОК ДО СРІБНОГО ЮВІЛЕЮ

Готуючись до чергового засідання Правління фонду, знайшла в теці лист-прохання, написаний доволі знайомим почерком. Так, це вже травень, і ми маємо проводити четверту екскурсію до парку «Олександрія» для інвалідів-візочників.

Олена Ткач

Програма цьогорічних відвідин парку була досить насиченою: члени Товариства інвалідів «Фенікс» завітали на екскурсію до зоопарку, отримали можливість познайомитися з унікальним Садом-муром, де натхненно й самовіддано працює Микола Ілленко, якого справедливо можна назвати садівником-творцем. Це він створив у парку «живу» яблуневу піраміду, якою не лише можна помилуватися, а й, зайшовши всередину, наснажитися такою потрібною для сучасної людини природною енергетикою, оздоровивши своє духовне начало. А які сорти плодових дерев, кущів, декоративних рослин зібрані цілими колекціями у Саду-мурі! І розповідати про свою улюблену справу Микола Михайлович може безмежно.

А потім у затишній залі рекреаційної зони «Олександрія» (директор Людмила Богдан) феніксівці «взяли участь» у телевізійній екскурсії дендропарком: з екрану директор парку Сергій Галкін повідав не одну цікаву історію про перлину нашого міста.

Сад-мур вразив усіх своєю красою, незвичайністю і символічністю

«Задувайте свічки, Ніно Петрівно, і загадуйте бажання, щоб усі феніксівці були здоровими і щасливими»

Жодна з таких зустрічей не проходила без частування, тому й ця не стала винятком. Смачні українські страви, приготовлені в печі, подали офіціанти до столу. Затишно, спокійно й водночас радісно на душі від теплоти такого, вже майже родинного спілкування.

До присутніх звернулася куратор клубу «Фенікс» Академії пенсіонерів Людмила Мельник з побажаннями, в першу чергу, здоров'я і небайдужості з боку оточуючих. Людмила Володимирівна, користуючись нагодою, відкрила один секрет: саме 22 травня виповнилося 24 роки з дня заснування Товариства інвалідів «Фенікс», яке об'єднує людей із обмеженими фізичними можливостями і вирішує на своєму рівні ряд важливих завдань і щодо доступності в місті, і роботи інватаксі, і надання допомоги продуктовими пайками, речами, послугами. Отож наступного року «Фенікс» відзначатиме свій срібний ювілей! А за крок до ювілею – великий солодкий пиріг зі свічками: задувайте, Ніно Петрівно, і загадуйте бажання, щоб усі феніксівці були здоровими і щасливими!

Згодом від «Феніксу» надійшов лист, у якому - безліч теплих подячних слів. Уривок із нього пропоную нашим читачам: «Ця мандрівка подарувала нам море позитивних емоцій на багато-багато днів, дозволила відчути себе повноцінними членами українського суспільства. Бажаємо організаторам екскурсії успіхів у подальшій діяльності, наснаги та невичерпної енергії, спрямованої на надання всебічної допомоги людям, які її потребують». Дякуємо на доброму слові! А я ловлю себе на думці: яке це щастя допомагати людям! А ще більше щастя – коли навколо ідеї згуртовуються люди різних професій. Дякую вам, Сергію Івановичу, Людмило Анатоліївно, за об'єднання зусиль, які допомогли реалізувати цей проект уже вчетверте. Дай, Боже, і надалі!

АКАДЕМИСТКА ПО ИМЕНИ ЖАННА...

У клубах Академії пенсіонерів започатковано чимало традицій, пов'язаних із організацією і проведенням зустрічей із цікавими людьми, зокрема місцевими майстрами пера. Але нещодавно вдалося відкрити ім'я авторки поетичних і прозових творів, вартих уваги не лише академістів, а й усіх шанувальників добірного літературного слова, де б вони не мешкали. Це – Жанна Рудянська!

Тетяна Однорог

Жанна Ігорівна вважає, що їй у житті пофортунило з улюбленою роботою, друзями, колегами. Але найбільше щастя для цієї жінки – це її любі діти, внуки, правнуки. Додають неймовірної наснаги й незабутні камерні зустрічі в різних клубах, де віч-на-віч з однолітками вона поринає у вир тієї чи іншої вже прожитої події, відновлює її в пам'яті, підкріплює словом – і народжується диво на ім'я Людське спілкування, повноцінної заміни якому ще ніхто не вигадав.

Её сверстники пишут: «Жанна Игоревна Рудянская – активный член клуба «Ярославна», и с ней нам очень повезло. Она коренная белоцерковчанка, образованный, интеллигентный и талантливый человек. Тематика ее стихов разнообразная: здесь и жизненный опыт, и литературный талант, и впечатление от общения с интересными людьми, и, конечно, ее жизненная позиция. Сегодня слово «патриотизм» стало расхожим, затасканным, но это не касается Жанны Игоревны. Ей судьба бросила испытание, позволив несколько лет прожить в Германии, где жизнь и хлебнее, и качественнее, но она вернулась на Родину, в Белую Церковь, домой... Об этом как раз - в стихотворении «Ностальгия». Творчество Рудянской Ж.И. – это и стихи о войне («Не уходите, ветераны, осиротели мы без вас»), о смысле жизни, о любви, детские стихи. Все это – неравнодушное отношение к людям, обществу в целом, философское трактование взаимоотношений между людьми, проявлений их чувств, переживаний. Жанна Игоревна проводит авторские концерты, один из которых прошел в клубе «Ярославна» 9 апреля этого года, где она рассказала о себе, читала стихи, пела. Жана Игоревна востребована людьми, её уважают и ценят в городе. Клуб «Ярославна» желает Жанне Игоревне крепкого здоровья, долгих лет жизни и творческого вдохновения. Мы Вас любим!»

Члени клубу «Промінь надії» закінчили душевну зустріч із Жанною Рудянською спільним фото на згадку

Прочитавши такі теплі відгуки, зажадали зустрічі з пані Рудянською і члени клубу «Промінь надії», що на Таращанському масиві. І, звичайно, не пошкодували жодної секунди, бо ж розмова була змістовною, емоційною, а отже, незабутньою.

Як жартує пані Жанна, успіх людини цілком залежить від трьох чинників: де народитися, у кого навчатися, з ким одружитися. «Я народилася в козацькій родині Невінчаних, де живуть і до сьогодні українські звичаї, панує атмосфера взаємоповаги й толерантності, - зізнається гостя і продовжує: У нас були прекрасні вчителі, які навчили любити людей і ставитися до інших так, як би ми хотіли, щоб ставилися до нас. І хоча не пощастило у подружньому житті, але з колишнім чоловіком залишилися дружні стосунки. І це допомагає й підтримує...»

Сюжети оповідань Жанни Рудянської ґрунтуються на конкретних фактах, у них – зовсім не вигадані персонажі, події авторка ніби «підгледіла» у самого життя. Так, в оповіданні «Подарунок для Віктора» розповідається про участь у афганській війні одного з представників сім'ї Хохлових, яка й сьогодні живе в Алма-Аті. Долі афганців склалися по-різному, а ось Віктора на цій війні було серйозно поранено, в результаті чого він утратив ноги. Його кохана, ще не знаючи про це, купує подарунок – імпортні модні туфлі... А далі довелося вчитися молодій дружині ходити за двох, при цьому не загнавши в глухий кут найважливішого – кохання. Це воно сотворила диво, нагородивши Віктора найкращим подарунком – турботливою, розуміючою, самовідданою й вірною дружиною Зоєю!

Жанна Рудянська, Усміхнена, щира, талановита, завзята...

Суто жіночі відчуття і враження струменять зі сторінок оповідань «Жанночка», «Встреча в парке», «Первая-последняя любовь». Героїні цих творів різні за віком, професією, соціальним статусом, але об'єднує їх рідкісне уміння зберігати в душі найдорожче, проносити крізь усе життя незабутнє й неповторне, а головне – не здаватися в полон обставин, повсякчас дбаючи про рідних, коханих, друзів.

Насамкінець і поспівали, і обмінялися думками, і запланували, що в наступному навчальному сезоні - нові зустрічі з Жанною Рудянською... Для душі, для наснаги, для розради, для надії, і тільки на краще!

БІЛОЦЕРКІВЦІ

Газета "Білоцерківці", зареєстрована 19.12.2011 р. Головним управлінням юстиції в Київській області. Свідоцтво про державну реєстрацію №1430Р серія КІ

Засновник і видавець - Білоцерківський благодійний фонд Костянтина Єфименка

Редактор - Олена Ткач
Адреса: м. Біла Церква, вул. Гординського, 24
Тел.: (0456) 39-14-15, e-mail: fond_efimenko@ukr.net

Друк: ТОВ «Поліграфічна компанія «Інтерекспресдрук» м. Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3

Виходить один раз на місяць
Наклад: 30 000 примірників
Передплатний індекс 68308